

תולדין מהו זרע זרע דאזדרע ביה. מאן התוא
זרעא, אנון אתנון גליפן רזא דאורייתא דנפקו
מההיא נקודה.

ההיא נקודה זרע פגו ההוא היכלא רזא (נ"א זרעא)
דתלת נקודין חל"ם, שור"ק, חיר"ק.
ואתכלילו דא בדא ואתעבידו רזא חדא. קו"ל דנפיק
בבורא חדא. בשעתא דנפק, נפקת בת זוגיה בהדיה
דכליל כל אתנון. דבתיב א"ת השמי"ם, קול ובת
זוגו. האי קול דאיהו שמים איהו אהי"ה בתראה.
זוהר דכליל כל אתנון ונגונין, פגוונא (נ"א זרעא) דא.

עד תבא יהוה אלהינו יהוה, אליו תלתא דרגין לקבל
רזא דא עלאה בראשית ברא אלהים. בראשית
רזא קדמאה. ברא רזא סתימא לאתפשטא מתמן פלא.

לשון הקודש

שיוצא, יוצאת עמו בת זוגו שכוללת כל
האותיות, שכתוב א"ת השמי"ם, קול
ובת זוגו. הקול הזה שהוא שמים (תפארה),
הוא אהי"ה אחרון. זוהר שכולל כל
האותיות והנגונים כמו ונ"א זרעו זה.

עד כאן, יהוה אלהינו יהוה, אלו שלש
דרגות פגוד הסוד הזה העליון בראשית
ברא אלהים. בראשית - סוד ראשון.
בר"א - סוד נסתר להתפשט משם

בכלל של בראשית. אחר שהתמקן
בשם של אלהים, הוציא אותם תולדות
מאותו זרע שנגרע בו. מי הוא אותו זרע?
אלו אותיות חקוקות סוד של התורה
שיוצאו מאותה נקודה.

אותה הנקודה זרעה בתוך אותו היכל
סוד נרעו של שלשה נקודות: חל"ם,
שור"ק, חיר"ק. ונכללו זה בזה ונעשו סוד
אחד. קו"ל שיוצא בבור אחד, בשעה

אֱלֹהִים רָזָא לְקַיָּמָא כֻּלָּא לְתַתָּא. אֶת הַשָּׁמַיִם, דְּלֹא
לְאַפְרָשָׁא לֹון דְּכַר וְנוֹקְבָא כְּחֻדָּא.

אִ"ת פִּד נָטִיל אֲתוּוֹן פְּלִחוֹן פְּלָלָא דְכְּלָהוּ אֲתוּוֹן
אֲנוּן רִישָׁא וְסוּפָא. לְבַתָּר אֲתוּסָף ה"א
לְאַתְחַבְרָא כְּלָהוּ אֲתוּוֹן בְּה"א וְאַתְקַרִי אֲתָ"ה. וְעַל דָּא
(נחמיה ט) וְאַתָּ"ה מְחִיָּה אֶת כְּלָם. אֶת רָזָא אֲדַנִּי וְהִכִּי
אֲקַרִי. הַשָּׁמַיִם דָּא יְהו"ה רָזָא עֲלָאָה.

וְאַ"ת תְּקוּנָא דְכַר וְנוֹקְבָא. וְאַ"ת רָזָא וְיְהו"ה, וְכֻלָּא
חַד. הָאָרֶץ דָּא אֱלֹהִים פְּנוּנָא עֲלָאָה לְמַעְבַּד
פִּירִין וְאִיבִין. שְׂמָא דָּא כְּלִילָא בְּתַלְתָּ דְיוֹכְתִי, וּמַתְּפִין
אֲתַפְרֵשׁ שְׂמָא דָּא לְכַמְּחָ סְטָרִין. עַד חֲכָא רָזָא
דְּסִתְרָא דְּסִתְרִין דְּנִלִּיד וּבְנֵי וְקַיָּים בְּאַרְחָ סְתִים
בְּסִתְרָא דְחַד קְרָא. מְכָאן וְלְהֲלָאָה.

לשון הקודש

וְאַ"ת - תקון זכר ונקבה. וְאַ"ת - סוד
ויהו"ה, והכל אחד. הָאָרֶץ - זה אֱלֹהִים
בְּדִגְמַת עֲלִיוֹן, לעשות פרות ואבים. שֵׁם
זֶה כְּלוּל בְּשִׁלְשָׁה מְקוּמוֹת, וּמִשָּׁם נִפְרָד
שֵׁם זֶה לְכַמְּחָ אֲדָרִים. עַד כָּאן סוּד שֵׁל
סִתְרָא הַסְתָּרִים שְׂחַקֵּק וּבְנָה וְהַעֲמִיד
בְּדִרְבָּךְ נִסְתָּר בְּסִתְרָא שֵׁל פְּסוּק אֲחֵר.
מְכָאן וְלְהֲלָאָה:

הכל. אֱלֹהִים - סוד לְקַיָּים הַכֹּל לְמַשָּׁה.
אֶת הַשָּׁמַיִם - שְׂלֹא לְהַפְרִידֵם זְכָר
וְנוֹקְבָה כְּאַחֵר.

אִ"ת - פְּשִׁלוּקְתָּ הָאוֹתִיוֹת כְּלָם, הַכְּלָל
שֵׁל כָּל הָאוֹתִיוֹת הֵם רִאשׁ וְסוּפָא. אַחֵר כְּדָ
מִתּוּסָף ה"א לְהַתְּחַבֵּר כָּל הָאוֹתִיוֹת עִם
ה"א, וְנִקְרָא אֲתָ"ה, וְעַל זֶה (נחמיה ט) וְאַתָּ"ה
מְחִיָּה אֶת כְּלָם. אֶת - סוּד אֲדַנִּי וְכָדָ
נִקְרָא. הַשָּׁמַיִם - זֶה יְהו"ה סוּד עֲלִיוֹן.

השלמה מההשמות (סימן ב)

מִתְנִיתִין קְטוּרֵי רָמָאי הוֹרְמֵי דְבוֹרֵיירי קְרִיבוֹ
 שְׁמָעוּ מָאן מְנַכּוֹן דְּסָלִיק וְנַחֲתִית מָאן בְּנִשׁ
 רוּחָא בִידוּי יְקוּם וַיִּנְדַע בְּשַׁעְתָּא דְּסָלִיק בְּרַעוּתָא
 דְּרִישָׁא חִיזְרָא לְמַעַבְד יְקָרָא לִיקָרִיָּה סָלִיק חַד טְהִירוֹ
 סְתִימוֹ בְּרִישָׁא דְכָלָא נָשַׁב בָּהּ וְאַפִּיק קוּמְרִין טְהִירִין
 מִתְחַבְּרִין כְּחָדָא כָּלָא וְסָלִיקוּ וְנַחְתוּ וְאַתְעֵבִיד כָּלָא
 חַד וְהָהוּא טְהִירוֹ סְתִימוֹ כִּד נָשִׁיב בָּהּ וְאַנְהִיר אִקְרִי
 אֵהִי"ה הָהוּא טְהִירוֹ סָלְקָא וְנַחְתָּא וְזָרִיק זִיקוֹן נְצִיצִין
 וְאַנְשִׁיב בָּהּ וְאַפִּיק חַד חִילָא טְמִירָא וְאַיְקָרִי שְׁמִיָּה
 אֲשֶׁר אֵהִי"ה בְּגֻלְפּוֹ טְמִיר וְסְתִים אֵינּוֹן קוּמְרִין
 טְהִירִין דְּאַתְחַבְּרוּ מִנּוּ חַד טְיַנְרָא סְתִים נְפָקִי בְּגֻלּוּפָא
 בְּחִילָא דְהָהוּא טְהִירוֹ עֲלָאָה וְאַיְקָרִי יְהוּ"ה.

תוֹ נָשִׁיב בָּהּ וְאַפִּיק זִיקוֹן נְצִיצִין זִרְקוֹן לְכָל עֵיבָר
 וְאַפִּיק חַד חִילָא טְמִירָא נְצִיץ לְכָל סְטָר

לשון הקודש

נִסְתָּר בְּשִׁנְשִׁיב בָּהּ וְהָאִיר נִקְרָא אֵהִי"ה.
 אוֹתוֹ אִיר עָלָה וַיִּרְד וְזָרַק נִיצוּצוֹת וְנָשַׁב
 בָּהּ, וְהוֹצִיא כַּח טְמִיר אַחַד, וְנִקְרָא שְׁמוֹ
 אֲשֶׁר אֵהִי"ה. בְּחִקְיָה טְמִירָה וְנִסְתָּרָת,
 אוֹתָם קְלָפוֹת מְאִירוֹת שֶׁהִתְחַבְּרוּ מִתּוֹךְ
 סְלַע אַחַד נִסְתָּר, יֵצְאוּ בְּחִקְיָה כַּכַּח שֶׁל
 אוֹתוֹ אוֹת עֲלִיוֹן, וְנִקְרָא יְהוּ"ה.

עוֹד נָשַׁב בָּהּ וְהוֹצִיא זִיקִים נוֹצְצִים

מִשְׁנָה. קְשָׁרִים רְמִים, שְׁרִים מוֹשְׁלִים
 בְּמִשְׁלָה, קְרִבוֹ וְשְׁמָעוּ. מִי מִכֶּם שֶׁעָלָה
 וַיִּרְד, מִי כִּנֵּס רוּחַ בִּידוּ, יְקוּם וַיִּנְדַע,
 בְּשַׁעְתָּא שֶׁעָלָה בְּרַעוֹן שֶׁל הָרֹאשׁ הַלְבָּן
 לַעֲשׂוֹת כְּבוֹד לְכְבוֹדוֹ, עָלָה אִיר אַחַד
 נִסְתָּר בְּרֹאשׁ שֶׁל הַכּל, נָשַׁב בָּהּ וְהוֹצִיא
 קְלָפוֹת מְאִירוֹת מִתְחַבְּרוֹת הַכּל כְּאַחַד,
 וְעָלוּ וַיִּרְדּוּ וְנַעֲשָׂה הַכּל אַחַד, וְאוֹתוֹ אִיר

וַאִיקְרֵי א"ל. תוֹ הַהוּא טְמִירָא טְהִירוֹ סְתִים נָשַׁב בְּהַ
 וּסְלָקָא וַנְּחָתָא וּסְלִיק בְּאַלְפֵי וּמֵאֲתָן קִיטוּרִין דְּנוֹרָא
 וַאֲפִיק חַד חִילָא טְמִירָא וַאִיקְרֵי אֱלֹהִים וְדָא גְבוּרָה.
 מֵהַאי מִתְּפַשְׁטָן חִילִין טְמִירִין לְהָטִין לְכָל סֶטֶר
 מְנַהוֹן דִּי מִתְּקַנָּן בְּתִיקוּנֵי יְאוּת וּמְנַהוֹן דִּי מִתְּקַנָּן
 בְּתִיקוּנֵי אַחְרָא.

תוֹ נָשִׁיב בְּהַ וַאֲפִיק חַד חִילָא טְמִירָא דְאִיתְקְרֵי
 יְהו"ה מִדַּת רַחֲמִים וַאֲקְרֵי שָׁמַיִם, וְקִיּוּמָא בֵּין
 תִּרְיִן חִילִין דְּאִיקְרוּן עֲבָאוֹת מֵהַאי נִפְקָן (נִפְקָן) כָּל
 חִילִין וְכָל מְשִׁירִין עֵילָאִין כָּל חַד וְחַד לְזִנְיָה לְקִיּוּמָא
 וְלַהֲנַהֲגָא עֲלָמִין עָלֵיהּ כְּתִיב (תְּהִלִּים פ"ד) יי עֲבָאוֹת אֲשֶׁר־י
 אָדָם בּוֹטֵחַ בָּדָּ:

(עד כאן מההשמטות)

בְּרֵאשִׁית, בְּרָא שְׁמַיָּת, מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַד קִצְהַ

לשון הקודש

עוֹד נָשַׁב בְּהַ וְהוֹצִיא כַח טְמִיר אֶחָד
 שְׁנַקְרָא יְהו"ה, מִדַּת רַחֲמִים, וְנִקְרָא
 שָׁמַיִם. וְעוֹמֵד בֵּין שְׁנֵי חִילוֹת שְׁנַקְרָאִים
 עֲבָאוֹת. מִזֶּה יֵצְאוּ כָּל הַחִילוֹת וְכָל
 הַמְּחַנּוֹת הָעֲלִיוֹנִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמִינוֹ
 לְקַיֵּם וְלַהֲנַהֲיֵג אֶת הָעוֹלָמוֹת, עָלָיו כְּתוּב
 (תְּהִלִּים פ"ד) הוֹ עֲבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּדָּ:
 בְּרֵאשִׁית, בְּרָא שְׁמַיָּת, מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם
 וְעַד קִצְהַ הַשָּׁמַיִם, שְׂשָׂה צְדָדִים

זוֹרְקִים לְכָל עֵבֶר, וְהוֹצִיא כַח אֶחָד טְמִיר
 שְׁנַוְצִין לְכָל צַד וְנִקְרָא א"ל. עוֹד אוֹתוֹ
 אֹר טְמִיר נִסְתַּר נָשַׁב בְּהַ, וְעָלָה וַיִּרַד
 וְעָלָה בְּאַלְפֵי וּמֵאֲתִים קְשׁוּרִים שֶׁל אִשׁ,
 וְהוֹצִיא כַח אֶחָד טְמִיר וְנִקְרָא אֱלֹהִים, וְזוֹ
 הַגְּבוּרָה. מִזֶּה מִתְּפַשְׁטִים כַּחוֹת טְמִירִים
 לוֹחֲטִים לְכָל צַד, מֵהֶם שְׂמַתְקָנִים
 בְּתִיקוּנֵי יָפִים, וּמֵהֶם שְׂמַתְקָנִים
 בְּתִיקוּנֵי אַחְרִים.

השמים, שית סטרין דמתפשטון מרזא עלאה
 באתפשטותא (נ"א משלש נקודות) דברא מגו נקודה קדמאה.
 ברא אתפשטותא דחד (נ"א מגו) נקודה דלעילא. והכא
 אנליף רזא שמא דארבעין ותריין אתוון:

והמשכילים יזהירו, (דניאל יב) פנוונא דתנועי (נ"א דטעמי)
 דמנגני, ובנגונא דילהון אזלין
 אבתרייהו אתוון ונקודי, ומתנענען אבתרייהו כחילין
 בתר מלביהון. גופא אתוון, ורוחא נקודי. פלהו נטלו
 במטלניהון בתר תנועי (נ"א טעמי) וקיימי בקיומיהו. פד
 נגונא דטעמי נטיל, נטלי אתוון ונקודי אבתרייהו.
 פד איהו פסיק אנון לא נטלין וקיימי בקיומיהו.

והמשכילים יזהירו, אתוון ונקודי. פזחר נגונא
 דטעמי. הרקיע אתפשטותא דנגונא

לשון הקודש

מלכם. הגוף אותיות, והרוח נקודות. כלם
 נוסעים במסעותיהם אחר התנועות
 ועומדים במקומם. כשנגון הטעמים
 נוסע, נוסעות האותיות והנקודות
 אחריהם. כשהוא פוסק, הם אינם נוסעים
 ועומדים במקומם.

והמשכילים יזהרו - אותיות ונקודות.
 פזחר - נגון הטעמים. הרקיע -
 התפשטות הנגון כמו אלה שמתפשטים

שמתפשטים מסוד עליון בהתפשטות
 (נ"א משלש נקודות) שפרא מתוך נקדה
 ראשונה. ברא התפשטות של נקדה
 אחת שלמעלה. וכאן נחקק סוד השם
 של ארבעים ושתים אותיות.

(דניאל יב) והמשכילים יזהרו, פדגמת
 תנועות (נ"א טעמים) שמנגנות, ובנגון
 שלהם הולכים אחריהם אותיות ונקודות
 ומתנענעים אחריהם, כמו חילים אחרי

בְּגוֹן אֲנוּן דְּמִתְפַּשְׁטֵי בְּפִשְׁטוֹ וְאֶזְלוּ בְּגוּגְנָא. וּמִצְדִּיקֵי
 הַרְבִּים אֲנוּן פְּסוּקֵי דְטַעְמֵי דְפִסְקֵי בְּמִטְלָנִיהוֹן דְּבִגְנִין
 כְּדָ אֲשֶׁתְּמַע מְלָה. יִזְהִירוּ אֶתְוּוֹן וְנִקְוֵי וְנִהְרִין כְּחֻדָּא
 בְּמִטְלָנִין בְּרֻזָּא דְסִתִּימוֹ בְּמִטְלָנוּתָא (נ"א בְּאֲנוּן) כְּאֲנוּן
 שְׂבִילִין סְתִימוֹן. מֵהָאֵי אֶתְפַּשְׁט כְּלָא. וְהַמְשָׁבִילִים
 יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ אֲנוּן קִיּוּמִין וְסִמְכִין דְּהֵתוּא
 אֲפִרְיוֹן. הַמְשָׁבִילִים אֲנוּן קִיּוּמִין וְסִמְכִין עֲלָאִין דְּאֲנוּן
 מִסְתַּכְּלֵי בְּסִכְלָתְנוּ בְּכָל מַה דְּאֲעֻטְרִידְ הֵהוּא אֲפִרְיוֹן
 וְסִמְכִין (נ"א דְבִיחָ) דִּילֵיהּ. סִתְרָא דָּא כְּמַה דְּאֵתְ אָמַר,
 (תהלים מא) אֲשֶׁרֵי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל. יִזְהִירוּ, דְּאֵי לָא יִזְהִירוּ
 וְלָא נִהְרִין לָא יִכְלִין לְעֵינָא וְלֹא־סִתְכְּלָא בְּהֵתוּא
 אֲפִרְיוֹן בְּכָל מַה דְּאֲעֻטְרִידְ.

כְּזֹהַר הַרְקִיעַ הֵהוּא דְקִיּוּמָא (דף טו ע"א) עַל גְּבִי אֲנוּן
 מִשְׁכִּילִים דְּכִתִּיב בֵּיתָא (יחזקאל א) וְדַמּוֹת עַל

 לשון הקודש

עמוּדִים וְאֲדָנִים עֲלִיוֹנִים שְׁהֵם
 מִסְתַּכְּלִים כְּהַשְׁכַּל בְּכָל מַה שְׁצֻרִיד
 אוֹתוֹ אֲפִרְיוֹן וְאֲדָנִים שְׁלוֹ. הַסִּתְרָא הֵזֶה
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים מא) אֲשֶׁרֵי מִשְׁכִּיל אֵל
 דָּל. יִזְהִירוּ - שְׁאֵם לָא יִזְהִירוּ וְלָא
 מְאִירִים, לָא יִכְוִלִים לְעֵינֵן וְלֹא־סִתְכְּלִי
 בְּאוֹתוֹ אֲפִרְיוֹן בְּכָל מַה שְׁצֻרִיד.

כְּזֹהַר הַרְקִיעַ - אוֹתוֹ שְׁעוּמַד עַל גְּבִי
 אוֹתָם הַמְשָׁבִילִים, שְׁכִתוּב בּוֹ (יחזקאל א)

בְּהִתְפַּשְׁטוֹת וְהוֹלְכִים בְּגוּגוֹן. וּמִצְדִּיקֵי
 הַרְבִּים - אוֹתָם פְּסוּקֵי הַטַּעְמִים
 שְׁפּוּסְקִים בְּמִסְעוֹתֵיהֶם, שְׁבִגְלָל כְּדָ
 נִשְׁמַע הַדְּבָר. יִזְהִירוּ אוֹתֵיזוֹת וְנִקְדוֹת,
 וּמְאִירִים כְּאֶחָד בְּמִסְעוֹת בְּסוּד שֶׁל סִתְרָא
 בְּמִסַּע כְּאוֹתָם שְׂבִילִים נִסְתְּרִים. מִזֶּה
 מִתְפַּשְׁט הַכֹּל. וְהַמְשָׁבִילִים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר
 הַרְקִיעַ - אוֹתָם עִמּוּדִים וְאֲדָנִים שֶׁל
 אוֹתוֹ אֲפִרְיוֹן. הַמְשָׁבִילִים - אוֹתָם

רָאשֵׁי הַחַיָּה רָקִיעַ בְּעֵין הַקְּרָח הַנּוֹרָא. זֶהר דְּהֵהוּא
נְהִיר לְאוֹרֵייתָא. זֶהר דְּנְהִיר לְאַנּוֹן רָאשֵׁי דְּהֵהוּא
חַיָּה, וְאַנּוֹן רָאשֵׁי אַנּוֹן מִשְׁפִּילִים דְּנְהִירִין תְּדִיר
וּמִסְתַּבְּלָן לְהֵהוּא רָקִיעַ לְהֵהוּא נְהִירוֹ דְּנָפִיק מִתַּמָּן,
וְדָא אִיהוּ נְהִירוֹ דְּאוֹרֵייתָא דְּנְהִיר תְּדִיר וְלֹא פָּסִיק.

ספר הבהיר

השלמה מההשמטות (סימן ל)

אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה מָאִי דְכָתִיב וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ,
מָאִי מִשְׁמַע הִיְתָה, שְׂכַבְר הִיְתָה. וּמָאִי תְהוֹ,
דְּבַר הַמְּתֵהָא אֶת בְּנֵי אָדָם. וּמָאִי בְהוּ, דְּבַר שֵׁישׁ
בּוֹ מִמָּשׁ, דְּכָתִיב בְּהוּ, בּוֹ הוּא. עַל שֵׁם מָאִי דְכָתִיב
(קהלת ז) גַּם אֶת זֶה לְעֵמֶת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים. בְּרָא
בְּהוּ וְשֵׁם מְקוֹמוֹ בְּשָׁלוֹם. בְּרָא תְהוֹ וְשֵׁם מְקוֹמוֹ
בְּרַע. בְּהוּ בְּשָׁלוֹם דְּכָתִיב (איוב כה) עוֹשֶׂה שָׁלוֹם

לשון הקודש

וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ? מַה מִּשְׁמִיעַ הִיְתָה?
שְׂכַבְר הִיְתָה, וּמַה זֶה תְהוֹ? דְּבַר
הַמְּתֵהָא אֶת בְּנֵי אָדָם. וּמַה זֶה בְהוּ?
דְּבַר שֵׁישׁ בּוֹ מִמָּשׁ, שְׂכַתוֹב בְּהוּ – בּוֹ
הוּא, עַל שֵׁם מַה שְׂכַתוֹב (קהלת ז) גַּם אֶת
זֶה לְעֵמֶת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים. בְּרָא בְהוּ
וְשֵׁם מְקוֹמוֹ בְּשָׁלוֹם. בְּרָא תְהוֹ וְשֵׁם
מְקוֹמוֹ בְּרַע. בְּהוּ בְּשָׁלוֹם, שְׂכַתוֹב (איוב
כה) עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. מְלַמֵּד

וּדְמוֹת עַל רָאשֵׁי הַחַיָּה רָקִיעַ בְּעֵין
הַקְּרָח הַנּוֹרָא. זֶהר שְׂמַאִיר לְתוֹרָה, זֶהר
שְׂמַאִיר לְאוֹתָם רָאשִׁים שֶׁל אוֹתָהּ חַיָּה,
וְאוֹתָם רָאשִׁים הֵם מִשְׁפִּילִים שְׂמַאִירִים
תְּמִיד וּמִסְתַּבְּלִים לְאוֹתוֹ רָקִיעַ לְאוֹתוֹ
הָאוֹר שֵׁיוֹצֵא מִשָּׁם, וְזֶהוּ אוֹר הַתּוֹרָה
שְׂמַאִיר תְּמִיד וְלֹא פּוֹסֵק.

ספר הבהיר השלמה מההשמטות (סימן ל)
אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה, מַה זֶה שְׂכַתוֹב